

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Markem Bedřichem v právní věci

žalobce: **L. K.**
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Ondřejem Řezáčem
sídlem Koperníkova 822/25, 301 00 Plzeň

proti

žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 12. 2025, čj. MD-73228/2025-160/3

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného z 22. 12. 2025, čj. MD-73228/2025-160/3, se ruší a věc se žalovanému vrací k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 16 270 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce, advokáta Mgr. Ondřeje Řezáče.

Odůvodnění

Vymezení věci

1. Magistrát hl. m. Prahy žalobce vyrozuměl, že dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, a současně jej vyzval, aby odevzdal řidičský průkaz v důsledku pozbytí řidičského oprávnění

(oznámení ze dne 26. 8. 2025, čj. MHMP 887942/2025). Žalobce s tím nesouhlasí, a proto se poté, co neuspěl s námitkami a odvoláním, obrátil na soud.

2. Pro věc je podstatné, zda oznámení o uložení pokuty příkazem na místě byla způsobilými podklady pro záznam bodů v registru řidičů, nebo zda si magistrát měl opatřit originály příkazových bloků. Dále se soud zabýval tím, zda měl magistrát žalobce vyrozumět o jeho možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, a zda jej měl vyzvat k doplnění odvolání.

Argumentace účastníků

Obsah žaloby

3. Žalobce má za to, že napadené i prvostupňové rozhodnutí o námitkách (rozhodnutí ze dne 18. 9. 2025, čj. MHMP 954974/2025/Dit), jsou nepřezkoumatelná. Navrhuje proto, aby soud obě rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.
4. Namítl, že správní orgány nezohlednily jeho argumentaci. Prvostupňové rozhodnutí kromě přepírané žalobcovy argumentace obsahuje pouze šablonovité vyjádření v tom smyslu, že správní orgán nemá povinnost přezkoumávat nic jiného, než zda přidělený počet bodů odpovídá právní kvalifikaci. Napadené rozhodnutí pak tuto argumentaci pouze opakuje.
5. Dále namítl, že nebyl vyrozuměn o tom, že by ve věci probíhalo jakékoli dokazování, ani o tom, že se může seznámit s podklady pro vydání rozhodnutí. Žalobce ve svých podáních poukázal na konkrétní vady příkazových bloků, které způsobují jejich neplatnost, případně nicotnost. Správní orgány si však tyto bloky neopatřily a místo toho pouze opsaly záznamy z evidence registru řidičů. Judikatura přitom uvádí, že v řízení o námitkách se lze bránit tím, že účastník žádný přestupek nespáchal, případně že příkazové bloky nenabývaly právní moci, protože neobsahují některou ze stanovených náležitostí (např. podpis přestupce nebo podpis pokutujícího). V takovém případě příkazové bloky nejsou způsobilými podklady pro záznam v bodovém hodnocení. Správní orgány si však příkazové bloky neopatřily a neprovedly jimi dokazování, tím pádem se ani nemohly řádně vypořádat s žalobcovou argumentací.
6. Magistrát zároveň postupoval nesprávně, neboť nevyzval žalobce k doplnění blanketního odvolání a rovnou jej postoupil žalovanému. Magistrát měl postupovat podle ustanovení § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění, které ukládá správnímu orgánu povinnost odstranit nedostatky podání.

Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný s žalobou nesouhlasí a navrhl, aby ji soud zamítl.
8. K námitce, že se nevypořádal s žalobcovou argumentací, žalovaný uvedl, že žalobce podal pouze blanketní odvolání. Podle správního řádu přitom odvolací správní orgán přezkoumává napadené rozhodnutí jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.
9. Magistrát nemusel žalobce vyrozumět o jeho možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí. Podle ustanovení § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (zákon o silničním provozu), totiž může být vydání rozhodnutí, kterým správní orgán námitky řidiče zamítne, prvním úkonem v řízení.

10. Žalovaný nesouhlasí s tím, že podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče může být pouze pravomocné rozhodnutí o přestupku. Primárním podkladem není příkazový blok, jak uvádí žalobce, ale oznámení o uložení pokuty příkazem na místě. Správní orgány jsou povinny vyžádat si originály příkazových bloků jen tehdy, vyvstanou-li důvodné pochybnosti o údajích obsažených v oznámení o uložení pokuty. Žalobce však uplatnil pouze obecné námitky, které nevyvolávají potřebu doplnit spisový materiál o kopie příkazových bloků. Pokud žalobce namítal, že na příkazových blocích chybí vyplněné jméno úřední osoby či že jsou uvedené údaje nečitelné, znamená to, že tyto bloky musel mít k dispozici. Žalobce je však ke svým námitkám nedoložil. Jeho tvrzení tak zůstala nedoložená a nekonkrétní.

Posouzení věci soudem

11. Ve věci samé rozhodl soud bez nařízení jednání, s čímž účastníci konkludentně souhlasili [ustanovení § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (s. ř. s.)]. Napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, jenž tu byl v době rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
12. Žalobu podala včas osoba k tomu oprávněná.
13. Žaloba je důvodná.

K nezaslání výzvy k doplnění odvolání

14. Soud se nejprve věnoval otázce, zda správní orgány pochybily, když žalobce nevyzvaly k doplnění blanketního dovolání.
15. Obecně platí, že pokud je ve správním řízení podáno odvolání bez konkrétních odvolacích důvodů (tzv. blanketní odvolání), je na správním orgánu, aby odvolatele v souladu s § 37 odst. 3 správního řádu vyzval k odstranění této vady, tedy k doplnění důvodů odvolání, a to i v případě, že odvolatel sám uvedl, že v určité lhůtě odvolání doplní, a následně tak neučiní [rozsudky Nejvyššího správního soudu (NSS) ze dne 6. 3. 2009, čj. 1 As 4/2009-53, a ze dne 4. 5. 2023, čj. 5 As 69/2022-17, všechna zde citovaná rozhodnutí NSS jsou dostupná též online na www.nssoud.cz].
16. NSS ve své judikatuře dospěl k závěru, že správní orgán výjimečně nemusí vyzývat k odstranění vad podání tehdy, pokud podatel svých procesních práv zneužívá tím, že opakovaně záměrně činí vůči správnímu orgánu podání, která vykazují různé vady (v daném případě podání bez podpisu), přestože si je vědom, jaké náležitosti musí podání obsahovat, neboť o nich byl již v minulosti opakovaně poučen. Takovéto podání je v těchto výjimečných případech zneužitím práva, nepožívá právní ochrany a nevyvolá samo o sobě žádné procesní důsledky. Správní orgán na ně proto nemusí nijak procesně reagovat (viz rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 18. 12. 2018, čj. 4 As 113/2018-39, publikovaný pod č. 3836/2019 ve Sbírce NSS, bod 28). K tomu je však třeba dodat, že vždy musí být zřejmé, že takové jednání mělo zcela nelegitimní účel – např. znemožnit rozhodnutí o přestupku v rámci prekluzivní lhůty či docílit zahlcení správního orgánu (usnesení NSS ze dne 4. 5. 2023, čj. 5 As 69/2022-17, bod 12, nebo rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2019, čj. 1 As 52/2019-43). Zákaz zneužití práva je prostředkem *ultima ratio*, a proto musí být uplatňován nanejvýš restriktivně (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 27. 5. 2010, čj. 1 As 70/2008-74, č. 2099/2010 Sb. NSS).

17. V nyní posuzované věci žalovaný v napadeném rozhodnutí uvádí, že JUDr. Rejlek, který žalobce zastupoval ve správním řízení, podává opakovaně blanketní odvolání, přestože si je vědom, jaké náležitosti má odvolání obsahovat, a v blanketních odvoláních sám avizuje, že je na výzvu správního orgánu doplní. K tomu žalovaný odkázal na několik spisových značek, v nichž takto JUDr. Rejlek postupoval. Žalovaný v tom spatřuje abuzivní praktiku. Dospěl proto k závěru, že je zřejmé, že poučení o doplnění odvolání by bylo zcela neúčelné a vedlo by pouze k prodlužování řízení.
18. Soud však dospěl k závěru, že pouhé podání blanketního odvolání není samo o sobě způsobilé zamezit správnímu orgánu, aby v dané věci včas rozhodl. Ani ze správního spisu nevyplývá, že by se JUDr. Rejlek podáním blanketního odvolání snažil zmařit naplnění účelu správního řízení. Pokud by mělo jít o abuzivní jednání, muselo by být z okolností případu zřejmé, že jeho účelem je činění obstrukcí (usnesení NSS čj. 5 As 69/2022-17, bod 15). Žalovaný však ani nespecifikuje, jak má podání blanketního odvolání ohrožovat účel správního řízení, pouze uvádí, že žalobcův tehdejší zástupce podává blanketní odvolání opakovaně, ačkoliv je srozuměn s tím, že odvolání má být odůvodněné.
19. Ustanovení § 37 odst. 3 správního řádu nenechává správnímu orgánu žádný prostor pro vlastní uvážení, zda vadu podání bez dalšího „přejde“, či aktivně vyzve podatele k odstranění vady (či mu jinak pomůže s jejím odstraněním). Správní orgán musí být v tomto ohledu aktivní, tedy musí odvolatele vyzvat k odstranění vad či mu s jejich odstraněním jinak pomoci (srov. výše citovaný rozsudek NSS čj. 1 As 4/2009-53), a to bez ohledu na to, zda se domnívá, že podatel o vadě ví, či nikoliv. Své povinnosti je správní orgán zproštěn pouze tehdy, pokud vadné podání představuje abuzivní jednání; povědomí o tom, jak učinit podání bezvadné, je přitom jen jedním z mnoha možných indikátorů svědčících o obstrukční praxi (usnesení čj. 5 As 69/2022-17, bod 15).
20. Soud proto uzavírá, že v posuzované věci neshledal dostatek okolností, který by svědčil o zneužití práva ze strany JUDr. Rejla. Pouhé opakované podávání blanketních odvolání v různých řízeních ani povědomí zástupce o tom, jak učinit podání bezvadné, nestačí k závěru, že by skutečným účelem těchto podání byla obstrukce řízení či jiné zneužití práva (také rozsudky NSS ze dne 14. 11. 2023, čj. 4 As 386/2021-50, bod 33, a ze dne 20. 1. 2026, čj. 1 Afs 183/2025-55, bod 30).
21. Vzhledem k tomu, že povinný subjekt ani žalovaný nepostupovali v souladu s § 37 odst. 3 správního řádu a řádně nevyzvali žalobce k odstranění nedostatků blanketního odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, v němž chyběly odvolací důvody, dopustili se podstatné vady řízení, která mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí (viz též rozsudky NSS ze dne 27. 10. 2015, čj. 6 As 292/2014-34, bod 11, nebo ze dne 17. 4. 2018, čj. 7 As 40/2018-33).
22. Tento žalobní bod je proto důvodný.

K nevyrozumění o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí

23. Žalobce dále namítl, že jej magistrát nevyrozuměl o tom, že se může seznámit s podklady pro vydání rozhodnutí a rovnou vydal prvostupňové rozhodnutí, kterým jeho námitky proti záznamu bodů zamítl.
24. Soud tuto námitku neshledal důvodnou.
25. Podle ustanovení § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu *shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče nedůvodnými, rozhodnutím námitky zamítne*

a provedený záznam potvrdí. Vydání rozhodnutí může být prvním úkonem správního orgánu v řízení.

26. Správní orgány zásadně mají povinnost podle § 36 odst. 3 správního řádu umožnit účastníkům řízení seznámit se s podklady rozhodnutí před vydáním rozhodnutí. Tato povinnost přitom není naplněna pouze tím, že správní orgán nebrání účastníkům řízení se s podklady rozhodnutí seznámit, nýbrž je povinen účastníka aktivně poučit a vyzvat jej k uplatnění tohoto práva (např. rozsudek NSS ze dne 31. 3. 2016, čj. 9 As 226/2015-44, č. 3408/2016 Sb. NSS). Z uvedeného pravidla nicméně judikatura dovodila výjimky: 1) účastník řízení je se všemi podklady rozhodnutí již obeznámen (rozsudek NSS ze dne 10. 9. 2009, čj. 9 Azs 33/2009-95), 2) rozhodnutí je prvním úkonem v řízení (rozsudek NSS ze dne 23. 2. 2011, čj. 4 As 22/2010-54) nebo 3) tak stanoví zákon. V těchto případech judikatura dospěla k závěru, že není třeba na bezvýhradném splnění povinnosti trvat. Účastníci řízení se mohou seznámit s podklady rozhodnutí dodatečně formou nahlížení do správního spisu podle § 38 správního řádu. Následně mohou podat odvolání, případně správní žalobu (rozsudek NSS ze dne 13. 2. 2019, čj. 8 Azs 76/2018-59, bod 17).
27. Podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu může být vydání rozhodnutí, kterým správní orgán zamítne námitky řidiče a potvrdí záznam bodů, prvním úkonem správního orgánu v řízení. Záznam bodů v registru řidičů a na něj navazující oznámení o dosažení 12 bodů jsou pouze evidenčními úkony, kterými se správní řízení nezahajuje. Správní orgán proto v souladu s výše citovanou judikaturou nemusí vyzývat řidiče k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí, ale může jako první úkon v řízení rovnou vydat rozhodnutí, kterými námitky proti záznamu bodů zamítne. Uvedený postup odpovídá i zákonodárcovu úmyslu snížit obstrukční potenciál námitek proti záznamu bodů v registru řidičů (srov. návrh zákona č. 271/2023 Sb. s důvodovou zprávou).
28. V nyní projednávané věci vydal magistrát prvostupňové rozhodnutí, kterým zamítl žalobcovy námitky, jako první úkon v řízení. Nepochybil proto tím, že žalobce v souladu s ustálenou judikaturou nevyzval k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí, ale rovnou přistoupil k vydání rozhodnutí o námitkách. Žalobce měl možnost se s podklady seznámit tím, že využije práva nahlížet do spisu. Pokud nesouhlasil s vyřízením námitek, mohl se bránit odvoláním a následně správní žalobou, což i učinil.
29. Tato žalobní námitka tedy není důvodná.

Ke způsobilosti podkladů pro záznam bodů

30. Přestože soud dospěl k závěru, že správní orgány zatížily řízení vadou, která mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, věnoval se i otázce, zda žalobce v dosavadním řízení zpochybnil způsobilost podkladů pro záznam bodů v registru řidičů.
31. Spor se mezi účastníky vede především o to, zda *oznámení* o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 5. 11. 2024, čj. KRPA-344773-2/PŘ-2024-001363, ze dne 3. 2. 2025, čj. KRPA-40434-2/PŘ-2025-001306, a ze dne 14. 8. 2025, čj. 2025/002608, byly způsobilými podklady pro provedení zápisu bodů do bodového hodnocení žalobce, a to s ohledem na tvrzené nedostatky příkazových bloků. Pokud by *oznámení* způsobilými podkladem nebyla, žalobce by nedosáhl dvanácti bodů v bodovém hodnocení v registru řidičů, a nepozbyl by tudíž řidičské oprávnění.
32. Podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni uložení pokuty za přestupek v

blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě.

33. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu *nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.*
34. Předně platí, že podle ustálené judikatury je příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, zda byl záznam v registru řidičů proveden v souladu s tímto pokladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu (rozsudky NSS ze dne 6. 8. 2009, čj. 9 As 96/2008-44, ze dne 26. 5. 2016, čj. 7 As 63/2016-47, ze dne 28. 7. 2016, čj. 2 As 109/2016-32, nebo ze dne 28. 3. 2025, čj. 6 As 205/2024-28). Správní orgán tak v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je případně příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem zruší (zásada presumpce správnosti správních aktů).
35. V projednávané věci byly podkladem pro provedení záznamu bodů pouze *oznámení o uložení pokuty příkazem na místě*, nikoli přímo příkazové bloky, jimiž byly žalobci uloženy pokuty za jednotlivé přestupky. Žalobce namítá, že si magistrát měl originály příkazových bloků opatřit, neboť svými námitkami zpochybnil v nich zaznamenané údaje. Nebylo proto možné vycházet pouze z *oznámení o uložení pokuty příkazem na místě*, které jsou pouhým úředním záznamem, nikoli rozhodnutím o přestupku.
36. Soud se s touto námitkou neztotožnil.
37. Žalobce má pravdu v tom, že pokud se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zaznamenaných v oznámení o uložení pokuty příkazem na místě, je nutné vycházet i z dalších důkazů. Oznámení o uložení pokuty je totiž pouze úředním záznamem a samo o sobě nemůže být důkazem, na jehož základě by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se žalobce přestupku dopustil, že s ním věc byla projednána v příkazním řízení na místě a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů (rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, čj. 5 As 39/2010-76, č. 2145/2010 Sb. NSS).
38. Avšak soud považuje za vhodné zdůraznit, že ne každé zpochybnění údajů v příkazových blocích zakládá povinnost správního orgánu, aby si vyžádal další listiny, které by tyto údaje prokazovaly. Je totiž třeba rozlišovat případy, kdy je námitka řidiče vyjádřena jen obecně, od případů, kdy řidič uvede i další skutečnosti, které jeho tvrzení blíže specifikují (rozsudek NSS ze dne 4. 1. 2012, čj. 3 As 19/2011-74). Správní orgán totiž musí posuzovat jak kvalitu tvrzení řidiče, tak kvalitu oznámení o uložení pokuty příkazem na místě (též rozsudek NSS ze dne 8. 11. 2017, čj. 10 As 3/2017-34). Námitky paušální, typizované, uplatňované šablonovitě ve všech případech a bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti, lze hodnotit jako nevěrohodné a pro přijetí tohoto závěru ani není třeba, aby správní orgány musely vyžádat originály příkazových bloků (rozsudky NSS ze dne 2. 6. 2021, čj. 6 As 174/2019-44, ze dne 9. 12. 2022, čj. 5 As 166/2021-14, nebo ze dne 26. 9. 2023, čj. 5 As 199/2022-23, bod 14).

39. Žalobce ve svých podáních (námitkách proti záznamu bodů i žalobě) opakuje obecná tvrzení bez jakékoliv bližší konkretizace spatřovaného pochybení. Opětovně zmiňuje, jaké náležitosti příkazový blok musí mít, a uvádí množství obecných důvodů, v nichž spatřuje nedostatky (zejména nečitelný podpis pokutující osoby a nečitelné služební číslo, dále také nesrozumitelně popsaný skutkový stav, nečitelný popis místa spáchání přestupku, nečitelné datum vydání příkazu), avšak nespecifikuje, jak se tato pochybení na daném příkazovém bloku konkrétně projevují.
40. Nezbyvá než konstatovat, že ve smyslu shora citované judikatury žalobce v dosavadním průběhu řízení uplatnil výhradně paušální námitky rozporující takřka veškeré náležitosti příkazových bloků (identifikace pokutujícího a jeho podpis, vymezení osoby přestupce, nečitelný popis skutku a místa, nečitelné datum vydání rozhodnutí), aniž by jejich nedostatek spojil s konkrétním obsahem příkazového bloku. Za této situace lze bez dalšího vyhodnotit žalobcovy námitky jako paušální, typizované, a tudíž *apriori* nevěrohodné. V dosavadním řízení nevystaly žádné relevantní a důvodné pochybnosti o údajích zaznamenaných v *oznámení*, v důsledku čehož by bylo nutné tyto údaje prokázat pomocí dalších důkazů, tj. originálů příkazových bloků.
41. Při provádění záznamu tudíž bylo možno vycházet „jen“ z *oznámení* o uložení pokuty. Ostatně žalobce po celou dobu správního řízení a ani v řízení před soudem nerozporoval, že by záznam v registru řidičů nebyl proveden v souladu s *oznámením* nebo že by počet připsaných bodů neodpovídal bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Pouze v námitkách proti záznamu bodů ze dne 1. 9. 2025 bez jakékoli bližší argumentace tvrdí, že přestupky nespáchal a nesouhlasil s jejich projednáním na místě. Toto své tvrzení však nijak nedoložil. Žalobce navíc příkazové bloky soudu ani správním orgánům nepředložil, přestože je zjevně měl k dispozici, a bylo mu jasné, že se ve správním spise nenacházejí. Z toho je zjevné, že žalobce své námitky vznáší v zásadě účelově, a nikoliv s cílem řádného soudního přezkumu.
42. Soud shrnuje, že *oznámení* o uložení pokuty příkazem na místě představují zcela způsobilé podklady pro záznam bodů do žalobcova bodového hodnocení řidiče s tím, že počet připsaných bodů odpovídá v jednotlivých případech popsanému jednání. *Oznámení* a v nich obsažené údaje se žalobci v dosavadním řízení nepodařilo věrohodným způsobem zpochybnit tak, aby bylo nutné trvat i na vyžádání originálů příkazových bloků.
43. Soud samozřejmě nepředjímá, zda se žalobci v dalším řízení podaří zpochybnit údaje v *oznámení* takovým způsobem, že bude nezbytné opatřit si originály příkazových bloků. Dosavadní průběh řízení však tomuto závěru nesvědčí.
44. Tato žalobní námitka není důvodná.

Závěr a náklady řízení

45. Soud vzhledem k výše uvedenému napadené rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. zrušil a podle § 78 odst. 4 s. ř. s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Vysloveným závazným právním názorem je žalovaný v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
46. Výrokem II. soud žalobci přiznal náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť byl se svojí žalobou plně úspěšný. Náklady sestávají ze zaplacených soudních poplatků v celkové výši 4 000 Kč a odměny za zastupování advokátem. Ten ve věci učinil dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby), za které mu náleží částka 4 620 Kč/úkon (§ 9 odst. 5 a § 7 bod 5. vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu). Zástupci

dále náleží náhrada hotových výdajů dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 450 Kč/úkon. Žalobcův zástupce je plátcem DPH, proto mu náleží dle § 57 odst. 2 s. ř. s. i náhrada této daně. Celkem tedy žalobci náleží na náhradě nákladů řízení částka 16 270 Kč $[(2 \times 4620 + 2 \times 450) \times 1,21 + 3000 + 1000]$.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. března 2026

Mgr. Marek Bedřich
samosoudce